

2013.02797- 8 JULI 2014

Zorginstituut Nederland

> Retouradres Postbus 320, 1110 AH Diemen

Aan de Geschillencommissie van
Stichting Klachten en Geschillen Zorgverzekeringen (SKGZ)
T.a.v. mevrouw
Postbus 291
3700 AG ZEIST

Zorginstituut Nederland
Pakket

Eekholt 4
1112 XH Diemen
Postbus 320
1110 AH Diemen
www.zorginstituutnederland.nl
info@zinl.nl

T +31 (0)20 797 89 59

Contactpersoon

0530.2014063078

Datum 7 juli 2014
Betreft **Definitief advies** als bedoeld in artikel 114 Zorgverzekeringswet

Zaaknummer
2014051948

Onze referentie
2014063078

Uw referentie
G47 201302797

Uw brief van
14 april 2014

Geachte voorzitter, commissie,

U hebt op 14 april 2014 aan Zorginstituut Nederland advies gevraagd als bedoeld in artikel 114, derde lid Zorgverzekeringswet. Verzoeker en verweerder hebben een geschil over de vergoeding van een intramurale behandeling van alcoholverslaving op Curaçao.

Bij uw adviesaanvraag hebt u ons ook een kopie van het dossier gestuurd. Op 14 mei 2014 heeft het Zorginstituut het voorlopige advies aan uw commissie verstuurd. Vervolgens heeft uw commissie het verslag van de hoorzitting d.d. 25 juni 2014 en een e-mailbericht van de gemachtigde van verzoeker d.d. 10 juni 2014 (hierna: bijlage) aan het Zorginstituut verstuurd met het verzoek om een definitief advies.

Vooraf merkt Zorginstituut Nederland nog op dat zijn adviestaak beperkt is tot de vraag of verzoeker aanspraak heeft op een verstrekking of een vergoeding op grond van de basisverzekering. Het advies van Zorginstituut Nederland kan dus geen betrekking hebben op een beslissing van verweerder op basis van de aanvullende verzekering of coulance.

Medische beoordeling

Na kennisneming van het geschil heeft Zorginstituut Nederland dit dossier voor een medische beoordeling voorgelegd aan zijn medisch adviseur. Deze heeft de stukken bestudeerd en deelt het volgende mee.

Voorlopig advies

Betreft een verzoek om vergoeding van intramurale behandeling van alcoholverslaving op Curaçao in juli - augustus 2012. Verzoeker vraagt in ieder geval te vergoeden als ware de zorg ambulant verleend.

Verweerder erkent dat er een indicatie was voor behandeling van de alcoholverslaving, maar wijst vergoeding toch af omdat er geen aanleiding was voor klinische behandeling. Klinische behandeling is alleen aangewezen bij ernstige medische / psychiatrische comorbiditeit, sociale desintegratie en / of ernstige vorm van afhankelijkheid (Richtlijn 'stoornissen in het gebruik van alcohol' 2009).

Beoordeling

Uit de Multidisciplinaire Richtlijn Stoornissen in het gebruik van alcohol (2009)¹ blijkt onder meer, het volgende:

- Klinische behandeling dient uitsluitend aangeboden te worden aan personen met ernstige medische en/of psychiatrische comorbiditeit, sociale desintegratie en/of een ernstige vorm van middelenafhankelijkheid.
- Er is geen onderzoek beschikbaar over verschil in effectiviteit tussen ambulante en klinische detoxificatie in de behandeling van een alcohol-afhankelijkheid.

Op basis van het dossier blijkt niet dat er een indicatie was voor intramurale behandeling van de verslaving.

Definitief advies

In het voorlopig medisch advies zijn de criteria voor klinische behandeling helder beschreven. Niet blijkt dat hieraan is voldaan.

Juridische beoordeling

Zorginstituut Nederland heeft kennisgenomen van de stukken. Op basis van de tussen partijen overeengekomen zorgverzekering en het advies van de medisch adviseur, is het van oordeel dat verzoeker niet in aanmerking komt voor het gevraagde.

Zorgverzekering

In artikel A.3.2 onder d van de OHRA Zorgverzekering Restitutie is bepaald dat de dekking zorg omvat wanneer de verzekerde – gelet op zijn indicatie – naar inhoud en omvang redelijkerwijs is aangewezen op die zorg. De te verlenen zorg moet doelmatig zijn. Dit komt overeen met hetgeen daarover bij en krachtens de Zorgverzekeringswet is bepaald.

In artikel B.2 van de OHRA Zorgverzekering Restitutie is de aanspraak op buitenlandzorg omschreven. In artikel B.19.2 van de OHRA Zorgverzekering Restitutie is de aanspraak op specialistische GGZ omschreven. Dit komt overeen met hetgeen daarover bij en krachtens de Zorgverzekeringswet is bepaald.

De vraag of een verzekerde aanspraak kan maken op vergoeding van kosten van specialistische GGZ met opname geschiedt op basis van artikel B.19.2.1 van de polisvoorwaarden, dat gebaseerd is op artikel 2.10 van het Besluit zorgverzekering. Hieruit blijkt dat het moet gaan om werkelijk gemaakte kosten.

¹ Multidisciplinaire Richtlijn Stoornissen in het gebruik van Alcohol (CBO / Trimbos instituut 2009) benaderd april 2014 via <http://www.ggzrichtlijnen.nl/uploaded/docs/12706-Richtlijn%20Alcohol.pdf>

Uit het advies van de medisch adviseur blijkt dat er geen indicatie was voor intramurale behandeling van de verslaving. Verzoeker komt niet in aanmerking voor vergoeding hiervan. Het is niet mogelijk om de kosten die niet door verzoeker zijn gemaakt (in de vorm van ambulante zorg) te vergoeden.

Definitief advies

Gelet op het bovenstaande adviseert Zorginstituut Nederland tot afwijzing van het verzoek.

Hoogachtend,

Zorginstituut Nederland
Pakket

Datum
7 juli 2014

Onze referentie
2014063078

2013 02797

15 MEI 2014

Zorginstituut Nederland

> Retouradres Postbus 320, 1110 AH Diemen

Aan de Geschillencommissie van
Stichting Klachten en Geschillen Zorgverzekeringen (SKGZ)
T.a.v. mevrouw
Postbus 291
3700 AG ZEIST

Zorginstituut Nederland
Pakket

Eekholt 4
1112 XH Diemen
Postbus 320
1110 AH Diemen
www.zorginstituutnederland.nl
info@zinl.nl

T +31 (0)20 797 89 59

Contactpersoon

0530.2014063078

Datum 14 mei 2014
Betreft Advies als bedoeld in artikel 114 Zorgverzekeringswet

Zaaknummer
2014051948

Onze referentie
2014063078

Uw referentie
G47 201302797

Uw brief van
14 april 2014

Geachte voorzitter, commissie,

U hebt op 14 april 2014 aan Zorginstituut Nederland advies gevraagd als bedoeld in artikel 114, derde lid Zorgverzekeringswet. Verzoeker en verweerder hebben een geschil over de vergoeding van een intramurale behandeling van alcoholverslaving op Curaçao.

Bij uw adviesaanvraag hebt u ons ook een kopie van het dossier gestuurd, maar een verslag van de hoorzitting ontbreekt nog. Zorginstituut Nederland brengt daarom een voorlopig advies uit, dat nog aangepast kan worden als uit het verslag van de hoorzitting nieuwe feiten of omstandigheden naar voren komen.

Vooraf merkt Zorginstituut Nederland nog op dat zijn adviestaak beperkt is tot de vraag of verzoeker aanspraak heeft op een verstrekking of een vergoeding op grond van de basisverzekering. Het advies van Zorginstituut Nederland kan dus geen betrekking hebben op een beslissing van verweerder op basis van de aanvullende verzekering of coullance.

Medische beoordeling

Na kennisneming van het geschil heeft Zorginstituut Nederland dit dossier voor een medische beoordeling voorgelegd aan zijn medisch adviseur. Deze heeft de stukken bestudeerd en deelt het volgende mee.

Betreft een verzoek om vergoeding van intramurale behandeling van alcoholverslaving op Curaçao in juli - augustus 2012. Verzoeker vraagt in ieder geval te vergoeden als ware de zorg ambulant verleend.

Verweerder erkent dat er een indicatie was voor behandeling van de alcoholverslaving, maar wijst vergoeding toch af omdat er geen aanleiding was voor klinische behandeling. Klinische behandeling is alleen aangewezen bij ernstige medische / psychiatrische comorbiditeit, sociale desintegratie en / of ernstige vorm van afhankelijkheid (Richtlijn 'stoornissen in het gebruik van alcohol' 2009).

Beoordeling

Uit de Multidisciplinaire Richtlijn Stoornissen in het gebruik van alcohol (2009)¹ blijkt onder meer, het volgende:

- Klinische behandeling dient uitsluitend aangeboden te worden aan personen met ernstige medische en/of psychiatrische comorbiditeit, sociale desintegratie en/of een ernstige vorm van middelenafhankelijkheid.
- Er is geen onderzoek beschikbaar over verschil in effectiviteit tussen ambulante en klinische detoxificatie in de behandeling van een alcoholafhankelijkheid.

Op basis van het dossier blijkt niet dat er een indicatie was voor intramurale behandeling van de verslaving.

Juridische beoordeling

Zorginstituut Nederland heeft kennisgenomen van de stukken. Op basis van de tussen partijen overeengekomen zorgverzekering en het advies van de medisch adviseur, is het van oordeel dat verzoeker niet in aanmerking komt voor het gevraagde.

Zorgverzekering

In artikel A.3.2 onder d van de OHRA Zorgverzekering Restitutie is bepaald dat de dekking zorg omvat wanneer de verzekerde – gelet op zijn indicatie – naar inhoud en omvang redelijkerwijs is aangewezen op die zorg. De te verlenen zorg moet doelmatig zijn. Dit komt overeen met hetgeen daarover bij en krachtens de Zorgverzekeringswet is bepaald.

In artikel B.2 van de OHRA Zorgverzekering Restitutie is de aanspraak op buitenlandzorg omschreven. In artikel B.19.2 van de OHRA Zorgverzekering Restitutie is de aanspraak op specialistische GGZ omschreven. Dit komt overeen met hetgeen daarover bij en krachtens de Zorgverzekeringswet is bepaald.

Uit het advies van de medisch adviseur blijkt dat er geen indicatie was voor intramurale behandeling van de verslaving. Verzoeker komt niet in aanmerking voor vergoeding hiervan.

Advies

Gelet op het bovenstaande adviseert Zorginstituut Nederland tot afwijzing van het verzoek.

Hoogachtend,

¹ Multidisciplinaire Richtlijn Stoornissen in het gebruik van Alcohol (CBO / Trimbos instituut 2009) benaderd april 2014 via http://www.ggzrichtlijnen.nl/uploaded/docs/12706_Richtlijn%20Alcohol.pdf